

CBE 165-2014**reïntegratie**

UITSPRAAK

in het geding tussen de heer X, hierna ook te noemen appelland,

en

de Examencommissie van de faculteit Medische Wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder om aan appelland reïntegratieverplichtingen op te leggen

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit d.d. 15 september 2014 van de Examencommissie Medische Wetenschappen om aan appelland reïntegratieverplichtingen op te leggen alvorens appelland zijn masteropleiding geneeskunde op reguliere wijze kan voortzetten.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 27 november 2014 waarbij appelland is verschenen vergezeld van Y en Z. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van T, voorzitter van de Examencommissie Medische Wetenschappen, en B, ambtelijk secretaris van de Examencommissie Medische Wetenschappen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland studeert sinds 2006 geneeskunde en is in mei 2013 begonnen aan de M1 juchschappen van deze studie. Door persoonlijke omstandigheden valt appelland op 29 januari 2014 uit met verschijnselen van een burn-out. Op 15 mei 2014, 10 juni 2014, 4 en 14 juli 2014 zoekt appelland contact met de faculteit om zijn studie weer te hervatten. Hierop antwoordt verweerder op 15 juli 2015, en op 15 september 2014 nogmaals in de vorm van het bestreden besluit. Hierin wordt appelland meegedeeld dat hij bij wijze van reïntegratie nogmaals het juchschap (KTC-gedeelte en Klinische Stage) dient te lopen in de periode van 27 oktober 2014 tot 23 januari 2015. Dit proefjuch-coschap, dat appelland eerder al met het cijfer 7 had afgesloten, zal door verweerder niet formeel worden beoordeeld of getoetst in tentamens van latere onderwijseenheden.

Via CLRS dient appelland op 23 oktober 2014 een beroepschrift in tegen voornoemd besluit. Een schikkingsgesprek vindt niet plaats, omdat verweerder dit niet zinvol acht. Op 17 november 2014 dient verweerder een verweerschrift in, waarna het beroep op 27 november 2014 wordt behandeld door het College.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer. Verweerder kon en mocht het bestreden besluit niet nemen, het is bovendien ook onredelijk. Het zogeheten proef-coschap dat appelland dient te doorlopen betreft een KTC-periode en een co-schap op de afdeling Interne Geneeskunde als onderdeel van het blok Geneeskunde dat appelland reeds succesvol heeft afgelegd met het cijfer 7. De vaardigheden als student-dokter hebben in het verleden nooit ter discussie gestaan. In november 2013 is de dochter van appelland geboren. Door deze persoonlijke omstandigheden heeft appelland zijn co-schappen op 29 januari 2014 tijdelijk moeten staken. Reeds op 24 maart 2014 heeft appelland de faculteit verzocht om zijn studie te mogen hervatten. Appelland heeft een gesprek hierover medio april afgezegd, omdat hij toen had besloten om geen dokter meer te willen worden. Begin mei besluit hij echter om toch door te gaan met de masteropleiding Geneeskunde. Appelland was in januari 2014 enkel tijdelijk gestopt omdat de co-schappen in combinatie met de baby hem teveel was geworden. Appelland is gemotiveerd om verder te

studeren en verzoekt de faculteit op 15 mei 2014 om zijn studie te mogen hervatten. Na herhaalde verzoeken hoort appellant eerst half juli 2014 dat verweerder voorwaarden wil stellen aan de hervatting, welke neergelegd zijn in het bestreden besluit.

Appellant is bereid om zich te laten coachen. Appellant is het echter niet eens met de overige voorwaarden die verweerder aan de re-integratie stelt. Die leiden alleen tot meer studievertraging. Het is geenszins duidelijk aan welke voorwaarden appellant dient te voldoen om te slagen voor het proef co-schap en het is ook niet duidelijk wanneer appellant dan aan het reguliere traject van de opleiding zou kunnen beginnen. Appellant wil zo spoedig mogelijk zijn studie hervatten via het reguliere studieprogramma na een onzekere periode van twijfels en verwarring, waarin appellant zichzelf opnieuw heeft moeten uitvinden als vader, echtgenoot en student. Voorts wenst hij door verweerder financieel gecompenseerd te worden voor de tot nu toe geldende financiële schade veroorzaakt door de traagheid van verweerder.

Verweerder heeft zich ter zitting, en zoals blijkt uit zijn verweerschrift, als volgt verweerd. De wettelijke bevoegdheid van verweerder om de reïntegratieverplichtingen op te leggen is opgenomen in artikel 3.12 OER. Als de academische vorming neergelegd in het Raamplan Artsopleiding 2009 en/of het afleggen van tentamens hiertoe aanleiding geven, heeft verweerder de bevoegdheid om een nader onderzoek in te stellen, zowel voorafgaand aan het afleggen van het masterexamen als gedurende de opleiding. In het geval van appellant was er aanleiding voor zo een onderzoek, nu hij 75% van de gelopen jucoschappen niet succesvol heeft doorlopen, hij zelf een jucoschap heeft afgebroken en het laatste positieve tentamenresultaat stamt uit september 2013. Verweerder twijfelt bovendien aan de motivatie van appellant om dokter te willen worden. Deze lijkt enkel te zijn ingegeven door de onmogelijkheid om een andere masteropleiding te volgen. Het onderzoek gaf voor verweerder aanleiding om de reïntegratieverplichtingen op te leggen. Gekozen is voor het opnieuw moeten doen van een co-schap, zodat over een langere periode zowel de theoretische als klinische studieperiode aan bod komen. De coach en de klinisch tutor kan verweerder van advies voorzien over het functioneren van appellant.

Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat er geen studievertraging is opgetreden, anders dan de vertraging(en) die appellant zelf heeft opgelopen danwel heeft veroorzaakt. Hij is eind januari 2014 op eigen initiatief uit de masteropleiding gestapt. Hervatting per september 2014 was wegens gebrek aan beschikbare plaatsen niet mogelijk. Er is geen link tussen het bestreden besluit en het opgelopen financiële nadeel waar appellant over rept.

Tot slot verzoekt verweerder het College het beroep van appellant ongegrond te verklaren, en de klachten van appellant over het studentendecanaat en de Geschillenadviescommissie niet-ontvankelijk te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Aldus dient het College te onderzoeken of verweerder op goede gronden tot het bestreden besluit is gekomen.

Artikel 7.10 lid 2 WHW biedt een examencommissie de mogelijkheid om een eigen onderzoek in te stellen naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de examinandus. Verweerder heeft deze bevoegdheid ook neergelegd in artikel 3.12 OER. Verweerder stelt dat deze bevoegdheid behalve na het behalen van alle examenonderdelen, ook al kan worden gebruikt gedurende het studieprogramma van een opleiding. Het College constateert dat de wetgeschiedenis en Memorie van Toelichting over dit onderwerp evenals de jurisprudentie onvoldoende aanknopingspunten bieden om op dit punt tot een weloverwogen oordeel te komen.

Wel komt het College tot een oordeel over de vraag of de proportionaliteit in onderhavig geval in het geding komt. Tussen partijen staat vast dat appellant op 29 januari 2014 is uitgevallen en dat hij begin mei 2014 verweerder heeft laten weten definitief zijn studie te willen hervatten omdat hij voldoende is hersteld van zijn burn-outklachten. Dit betekent dat de periode van

uitval ongeveer drie maanden heeft geduurd. Het College constateert dat in het OER noch elders regels zijn opgesteld of beleid is geschreven over uitval van studenten en reïntegratieverplichtingen die in dergelijke gevallen opgelegd kunnen worden. Het was voor appellant dus op geen enkele wijze kenbaar dat aan hem dergelijke verplichtingen konden worden opgelegd. Het College acht de in het bestreden besluit opgelegde reïntegratieverplichting een zeer ingrijpende maatregel, zeker nu deze een periode beslaat van 12 weken en appellant het betreffende co-schap bovendien reeds met een voldoende heeft afgesloten. Er zijn het College geen bijzondere omstandigheden gebleken, zoals bijvoorbeeld een zeer matig verloop van de studie, die een dergelijke ingrijpende maatregel kunnen rechtvaardigen. Dit geldt temeer nu verweerder ter zitting heeft aangegeven dat de reguliere wachttijd voor een co-schap momenteel dikwijls 6 maanden bedraagt waarbij er geen reïntegratieverplichting wordt opgelegd vanwege deze wachttijd. Gelet op het vorenstaande, alsmede gelet op het feit dat verweerder geen feiten of omstandigheden heeft gesteld die een terugkeer op korte termijn van appellant in zijn reguliere studieprogramma in de weg staan, is het College van oordeel dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven nu het College de opgelegde reïntegratieverplichting in onderhavig geval disproportioneel acht. Hierbij dient te worden aangetekend dat het verzoek van appellant om financiële compensatie als gevolg van de opgelopen studievertraging niet kan worden toegewezen omdat het College hiertoe geen bevoegdheid heeft.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond en vernietigt het bestreden besluit.

Aldus vastgesteld op 22 december 2014 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, Prof. mr. dr. J.G. Brouwer en mw. L. van der Net, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.